

PEWNICZEK (1) *sb m*

N sg m pewniczek.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Człowiek, któremu można wierzyć lub znający się na czymś: Iáko ieden pewniczek/ gdym chciał rády iego/ Aby mi drógę podał do kofztu mnieyszego: On/ by ná złość/ kazał mi wżytkié kramy fkupić WyprPl A2v.

LWil